

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin
Țurcan Anatolie

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Robu Iurie Mihail, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 31.05.2016 – 25.10.2016;*
2. *Instanța de apel: 08.07.2016 – 31.05.2017;*
3. *Instanța de recurs: 17.08.2017 – 19.12.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 25 octombrie 2016, Robu Iurie Mihail a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 175 și art. art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor.

Robu Iurie Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.155 Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Robu Iurie Mihail a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, obligându-l pe acesta să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a inclus în termenul de pedeapsă durata reținerii și arestării preventive a lui Robu Iurie Mihail de la 10.05.2016 până la 25.10.2016.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că Robu Iurie Mihail a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală, precum că, în perioada

lunilor septembrie - octombrie 2015, data și ora nestabilită, aflându-se în locuința Silviei Olaru din XXXXX, profitând de faptul că, ultima nu era acasă, năzuind să o inițieze în detaliile vieții sexuale pe minora XXXXX în vârstă de XXXXX, despre care știa cu certitudine că, nu a atins vârsta de 16 ani, pentru exploatarea ei sexuală pe viitor, la fel și a-și satisface necesitățile sexuale, a săvârșit asupra minorei acțiuni cu caracter sexual, acțiuni perverse, însoțite de discuții cu caracter obscen referitor la viața sexuală, precum și atingerea cu mâinile de mamelele minorei și pipăirea lor.

Astfel, potrivit organului de urmărire penală, prin acțiunile sale intenționate Robu Iurie a comis infracțiunea prevăzută de art.175 Cod penal, după semnele calificative: *acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente, discuții cu caracter obscen purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.*

Tot el, potrivit rechizitoriului, în perioada lunilor septembrie - octombrie 2015, data și ora nestabilită, aflându-se în locuința Silviei Olaru din XXXXX, profitând de circumstanța că ultima nu era acasă, năzuind să-și satisfacă necesitățile sexuale cu minora XXXXX în vârstă de XXXX, despre care știa cu certitudine că, nu a atins vârsta de 14 ani, contrar voinței acesteia, prin constrângere fizică, astupându-i gura cu mâna ca să nu strige, a tentat să săvârșească cu ea un raport sexual forțat, însă toate aceste acțiuni nu au dus la începerea raportului sexual din cauze ce nu depindeau de voința sa - acțiunile de rezistență reușite ale XXXXX și a strigătelor copiilor minori ai Silviei Olaru.

Astfel, potrivit organului de urmărire penală, prin acțiunile sale intenționate, Robu Iurie a comis infracțiunea prevăzută de art.art.27-171 alin.(3) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: *tentativa la viol, adică la un raport sexual săvârșit prin constrângere fizică asupra unui minor în vârstă de până la 14 ani.*

Tot el, în perioada lunilor septembrie 2015 - ianuarie 2016, după săvârșirea acțiunilor perverse și tentativei de viol asupra minorei XXXXX, urmărind scopul ca acțiunile sale infracționale să nu fie descoperite, a amenințat-o pe minora XXXXX că, o va omorî în cazul că-l va denunța, o va îngropa de vie în cimitir și nimeni nu va cunoaște locul aflării ei, amenințări care au fost sesizate de către ultima drept reale și în orice moment existând pericolul realizării acestor amenințări. Astfel, XXXXX, având temerea reală că, Robu Iurie își poate realiza oricând amenințările făcute, în perioada investigării infracțiunii privind viața sexuală, octombrie 2015 - ianuarie 2016, a refuzat cu vehemență să fie examinată de medicul legist, fapt confirmat prin concluzia medicului din raportul de expertiză medico-legală nr.655 din 13.01.2015. La caz au fost implicați specialiștii din cadrul Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii, însă lucrul a trei ședințe de evaluare psihologică cu minora nu au dat rezultate, deoarece XXXXX refuza să vorbească despre sine.

Astfel, potrivit organului de urmărire penală, prin acțiunile sale intenționate, Robu Iurie a comis infracțiunea prevăzută de art.155 Cod penal după semnele

calificative: *amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat, casarea parțială a acesteia, în partea achitării lui Robu Iurie de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.175 și art.art.27 -171 alin.(3) lit. b) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art.155 Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care Robu Iurie să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.175 Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art.27-171 alin.(3) lit. b) Cod penal la 10 ani închisoare, iar pentru infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat în baza art.155 Cod penal a-i stabili pedeapsa de 2 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond corect a conchis că, Robu Iurie este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, dar neîntemeiat l-a achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.175 Cod penal și art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, fără a ține cont de declarațiile părții vătămate, care sunt confirmate prin declarațiile martorilor audiați în speța dată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017 a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în partea achitării lui Robu Iurie Mihail de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal și în partea stabilirii pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art.155 Cod penal, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Robu Iurie Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Robu Iurie Mihail recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Robu Iurie Mihail i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa cu aplicată în privința lui Robu Iurie Mihail a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani și dispusă neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în perioada de probă fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În rest, dispozițiile hotărârii atacate au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatului Robu Iurie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27-171 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu achitarea acestuia, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, prima instanță a conchis corect că, partea acuzării nu a demonstrat existența tentativei de viol, adică tentativa de comitere a unui raport sexual săvârșit prin constrângere fizică asupra unui minor în vârstă de până la 14 ani, fiind apreciate critic declarațiile părții vătămate minore XXXXX, precum că, în speță, copiii Silviei Olaru au văzut când Robu Iurie a încercat să o violeze, dar a renunțat când ea a început a striga, or, aceste declarații au fost combătute prin declarațiile martorului Olaru Silvia, conform cărora, nu a auzit nimic de la copii despre tentativa de viol a lui Robu Iurie asupra Anastasiei.

În speță, inculpatul Robu Iurie a declarat că, Silvia Olaru era prezentă tot timpul și nu s-a întâmplat niciodată ca el să rămână în doi cu partea vătămată minoră XXXXX.

Reieșind din declarațiile martorului Bălan Liubovi, care este bunica minorei XXXXX, ea nu cunoaște nimic de tentativa de viol a lui Robu Iurie față de nepoata sa, care s-ar fi întâmplat noaptea în casa Silviei Olaru. Martorul Caraulinii Maria a declarat XXXXX i-a spus că, nu are nimic cu Robu Iurie. Martorul Olaru Olga a declarat că, nu i-a văzut niciodată pe inculpat și partea vătămată să fi dormit amândoi, iar fiica sa i-a povestit că, Anastasia a dormit cu Robu Iurie o dată pe lejancă, însă nu au avut nimic. Martorul Olaru Silvia a declarat că, XXXXX și Robu Iurie au rămas o singură dată peste noapte și au dormit pe cuptorul bătrânesc, iar ea a aprins lumina. Robu Iurie îi adresa cuvine de dezmierdare părții vătămate, dar aceasta s-a întâmplat după cearta părții vătămate cu bunica sa, Robu Iurie dorind să o consoleze. Martorul Olaru Silvia a întrebat-o pe Anastasia dacă a avut vreo relație sexuală, iar Anastasia a spus că nu, iar de la copii nu a auzit nimic despre tentativa de viol a lui Robu Iurie asupra Anastasiei.

Instanța de apel a menționat și faptul, că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.761 din 01.12.2015, la momentul examinării medico-legale a lui XXXXX, integritatea himenului nu era deteriorată și semne de un eventual raport sexual nu s-au depistat. La momentul examinării lui XXXXX integritatea himenului nu era deteriorată și înfăptuirea unui raport sexual fără deteriorarea acestuia e imposibilă. La minora XXXXX la momentul examinării date obiective de leziuni corporale la examinarea externă pe corp, regiunea organelor genitale, orificiului anal, n-au fost depistate. La momentul examinării la minora XXXXX pe organele genitale și în regiunea anusului urme suspecte sau spermă n-au fost depistate.

Leziuni corporale la minora XXXXX în urma circumstanțelor menționate mai sus nu au fost depistate (f.d. 99-100, vol. I).

A mai reținut instanța de apel și faptul că, potrivit Raportului de evaluare psihologică nr.02 din 11.01.2016, efectuat de către Centrul de plasament temporar al copiilor în situație de risc „Brîndușa”, de la începutul aflării în centru, minora XXXXX nu dorea să discute cu nimeni, dând dovadă de un comportament agresiv, reproșând că, nu dorește să rămână în instituția dată. Peste 2-3 zile s-a observat că, minora și-a schimbat brusc comportamentul, s-a atașat pozitiv față de colectivul de copii, față de lucrătorii centrului, a devenit mai deschisă și mai cooperantă cu specialiștii. De aici rezultă că, prezența indicatorilor ce ar demonstra o dovadă a abuzului sexual nu sunt. Starea psiho-emoțională nu a fost afectată, deoarece ea se comportă obișnuit, nu reacționează negativ la relatări similare. Unele situații sunt inventate de către adolescentă și anume transpune situații care s-au întâmplat cândva cu cineva sau s-ar putea întâmpla cu ea, dacă continua această relație și le interpretează drept reale, iar în urma lucrului dus cu beneficiara s-a obținut prezentarea și examinarea ei la specialistul medico-legal, care a întocmit Raportul de expertiză medico-legală nr.761 din 01.12.2015 (f.d.49).

5.1. Cu referire la infracțiunea prevăzută de art.175 Cod penal, instanța de apel a considerat că prima instanță a concluzionat eronat de a-l achita pe inculpatul Robu Iurie de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, or, în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, adică acțiuni perverse, după semnele calificative - *acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente, discuții cu caracter obscen purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.*

Astfel, instanța de apel a constatat că, în perioada lunilor septembrie - octombrie 2015, data și ora nestabilită, Robu Iurie, aflându-se în locuința Silviei Olaru din XXXXX, profitând de faptul că ultima nu era acasă, năzuind să o inițieze în detaliile vieții sexuale pe minora XXXXX, în vârstă de XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 16 ani, pentru exploatarea ei sexuală pe viitor, la fel și a-și satisface necesitățile sexuale, a săvârșit asupra minorei acțiuni cu caracter sexual, acțiuni perverse, însoțite de discuții cu caracter obscen referitor la viața sexuală, precum și atingerea cu mâinile de mamelele minorei și pipăirea lor.

Deși inculpatul Robu Iurie nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii respective rezultă cu certitudine din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, cercetate și verificate de către instanța de apel cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În acest sens, cu referire la circumstanțele cauzei, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate minore XXXXX și ale martorilor Olaru Silvia și Olaru

Olga, prin care s-a stabilit că, în discuțiile purtate cu partea vătămată, inculpatul folosea un vocabular erotic, o atingea și-i pipăia corpul, că inculpatul a rămas peste noapte în casa Silviei Olaru și a dormit într-un pat cu partea vătămată minoră, iar inculpatul cunoștea că, partea vătămată avea doar vârsta de XXXXX, fapt pe care el însuși l-a recunoscut. Astfel că, declarațiile date de inculpat sunt combătute de probele enunțate supra, precum și prin însăși declarațiile sale, potrivit cărora, el îi promitea părții vătămate că-i va dăruia apartament în Rusia la împlinirea vârstei de 18 ani. Prin aceste promisiuni inculpatul Robu Iurie urmărea scopul de a-i câștiga cu ușurință încrederea părții vătămate minore XXXXX și să profite de credibilitatea acesteia.

În afară de aceasta, din declarațiile părții vătămate și din materialele dosarului instanța de apel a stabilit că, inculpatul a amenințat-o cu moartea pe partea vătămată, ca aceasta să nu-l denunțe despre cele comise, motiv pentru care, tot în prezenta cauză penală, inculpatul Robu Iurie a fost corect recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, *adică amenințarea cu omor*, însă a considerat că, instanța de fond nu a făcut legătura cauzală dintre faptul că, inculpatul a amenințat-o cu omor pe partea vătămată minoră anume ca aceasta să nu divulge acțiunile perverse comise de către inculpat în privința sa.

Instanța de apel a mai reținut că, în sprijinul învinuirii înaintate lui Robu Iurie, partea acuzării a invocat și declarațiile martorului Chirchilan Dmitrii, or, acestea nu demonstrează vina inculpatului Robu Iurie în privința comiterii infracțiunilor prevăzute de art.art.155, 175, 27-171 alin.(3) lit. b) Cod penal, deoarece la etapa urmăririi penale martorul nu a declarat nimic relevant despre circumstanțele cauzei, iar în ședința primei instanțe a declarat că nu cunoaște nimic despre cazul în care sunt implicați XXXXX și Robu Iurie (f.d.70, vol. I; f.d.37-38, vol. II).

Reieșind din cele menționate supra, instanța de apel a conchis că, toate probele în ansamblu demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Robu Iurie de comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, și la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana vinovatului, care nu și-a recunoscut vina și de atitudinea lui față de cele săvârșite, totodată, fiind menționat că, nu au fost reținute circumstanțe agravante sau atenuante, precum și nici temeuri de liberare a acestuia de răspundere penală prevăzute de art. 53 Cod penal.

Astfel că, pedeapsa sub formă de închisoare, în opinia instanței de apel va fi una justificată, echitabilă și rațională, care va atinge scopul echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului.

5.2. În ceea ce privește pedeapsa stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 155 Cod penal, pe care o contestă partea acuzării, instanța de apel a reținut că, la data comiterii infracțiunii, sancțiunea art. 155 Cod penal, prevedea pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 200 la 400 unități convenționale

sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de la 1 la 3 ani. Astfel, în temeiul art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea dată este una mai puțin gravă. La fel, reiterând că, în privința inculpatului Robu Iurie nu au fost reținute circumstanțe agravante sau atenuante, precum și nici temeuri de liberare de răspundere penală prevăzute de art.53 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a relevat că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății și prin urmare, dat fiind că în speță nu sunt prezente circumstanțe agravante, inculpatul nu are antecedente penale, Colegiul a ajuns la concluzia, că este posibilă aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată în privința lui Robu Iurie pe un termen de probă, dacă în perioada de probă fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 05 iulie 2017, este atacată cu recurs ordinar, la data de 13 iulie 2017, de procuror, care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Robu Iurie, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În susținerea solicitării sale, invocă blândețea pedepsei, considerând că instanța de apel nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a condamnatului, deoarece acesta din urmă nu și-a recunoscut vina de săvârșirea acțiunilor ilegale față de partea vătămată minoră.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit consideră nefondate alegațiile acuzatorului de stat sub aspectul temeiului de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale* și în acest sens, se menționează că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este

obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, date ce caracterizează personalitatea infractorului.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76 – 77 Cod penal, precum și, efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

Colegiul lărgit mai menționează, că potrivit practicii judiciare constante, după efectuarea procedurii de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează să fie executată real sau reieșind din datele cu privire la personalitatea acestuia, poate fi făcută concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei stabilite vinovatului pe un termen de probă.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a casat parțial hotărârea primei instanțe în partea stabilirii pedepsei și i-a aplicat inculpatului Robu Iurie pedeapsă definitivă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, potrivit art.90 Cod penal, deoarece la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5.1. și 5.2. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, se subliniază că, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă mai aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt care duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, instanța de recurs relevă că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma *suspendarea condiționată* înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite condiții puse de instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul aplicării art. 90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017, în cauza penală în privința lui **Robu Iurie Mihail**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **18 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Țurcan Anatolie